

STI:llä voi olla ratkaiseva rooli

Kirkon tulevasta työntekijäpulastapuhutaan aina välillä. Herätysliikejärjestöissä olisi töitä oikeat lahjat omaaville teologeille. Lähetysjärjestöjen on ollut jopa vaikea löytää sopivia teologeja lähetystyöhön. Avautuneessa Itä-Euroopassa ja entisen Neuvostoliiton alueilla olisi myös monenlaisia haasteita hyvillä teologeilla ja papeilla.

Teologisen koulutuksen saaneita työntekijöitä siis tarvitaan tulevaisuudessakin moniin erilaisiin tehtäviin. Mutta ... suoraan sanoen, heistä ei ole mitään hyötyä Jumalan valtakunnassa, jos he kieltävät ja kyseenalaistavat kristillisen uskon perustot, niin kuin useat teologit ovat taas viime aikoina julkisuudessa tehneet. Me tarvitsemme teologeja, jotka tuntevat Raamattunsa mahdollisimman hyvin ja jotka iloiten ja rohkeasti yhtyvät sen sanomaan. Myös sellaisiin osiin Raamatun sanomaa, joista kiinni pitäminen voi tuoda vastustusta, pilkkaa ja jopa syrjintää omana aikanamme.

Raamatun sanomasta ei saa leikata pois osia, jotka me koemme hankalaksi joko älyllisesti tai käytännössä. Kun näin tehdään, vahingoitetaan helposti koko us-

konoppia. Kati Niemelän pian julkaistava tutkimus kirkon työntekijöiden uskosta osoittaa, että noin 30 % kirkon kaikista työntekijöistä kyseenalaistaa sellaiset heidän mielestään "ei keskeiset opit" kuin viimeinen tuomio ja helvetti. Mutta voiko silloin enää pitää kiinni myöskään Jeesuksen sovituskoulemasta meidän puolestamme? Mitä tapahtuu kristillisen uskon kokonaisuudelle, jos leikkaamme siitä pois hankaliksi koettuja kohtia? Me vahingoitamme silloin koko uskoa, koska opit eivät ole irrallisia toisiinsa nähden, vaan ne kuuluvat yhteen Jumalan ilmoittamaan kokonaisuuteen. Jos ei olisi viimeistä tuomiota eikä Jumalan rangaistusta tai helvettiä, miksi Jumala silloin olisi antanut ainoan poikansa veriseen uhrikoulemaan ristillä? Ajatus, että se olisi vain esimerkki meille, on absurdi. Ajatus, että Jeesus oli pelkkä marttyyri, riistää häneltä hänen jumaluutensa. Kristillisestä uskosta on pidettävä kiinni kokonaisuutena, tai muuten me muutamme koko uskon olemuksen joksikin muuksi, kuin mikä se todellisuudessa on.

Suomen teologisessa instituutissa olemme päivittäin tekemisissä teologian opiskelijoiden kanssa juuri sellaisessa ratkai-

sevassa elämänvaiheessa, jossa he ovat muodostamassa itselleen vakaumusta kristillisen opin ja elämän eri kysymyksistä. Me haluamme olla tukemassa opiskelijota kasvamaan teologeiksi, jotka eivät häpeä Jumalan sanan totuuksia ja jotka pyrkivät pitämään kiinni niistä omassa elämässään ja julistamaan niitä muille. Haaste on suuri, ja meitä on pieni joukko, mutta Jumalan armosta haluamme yrittää parhaamme tässä tehtävässä. Siinä tarvitsemme myös sinun konkreettista tukeasi. Meidän työmme on pääosin yksityisten ihmisten henkilökohtaisen tuen varassa. Pyydämme esirukousta, että saisimme viisautta, voimia ja rakkautta tähän työhön.

Aloitettuani vuodenvaihteesta STI:ssä eräs suurimpia ilonaiheitani on ollut

nähdä se vapaaehtoisten joukko, joka viikoittain kantaa kortensa kekoon tässä työssä. Heidän apunsa on usein ratkaiseva, jotta työmme voi onnistua hyvin. Olemme heistä hyvin kiitollisia.

Hiljattain tapasin erään kokeneen keskiikäisen Jumalan valtakunnan työntekijän, joka on saanut olla suureksi hyödyksi ja iloksi Jumalan valtakunnassa. Hän sanoi hyvin painokkaasti: ”Eräässä elämäni vaiheessa STI:n rooli oli aivan ratkaiseva oman uskonelämäni kannalta.” Minua jäi puhuttelemaan mahdollisuus, että niin voisi olla myös monen muun Jumalan valtakunnan työntekijän elämässä.

Leif Nummela

Kevätlukukausi alkoi Leif Nummelan luennolla Onko Uusi testamentti eettisesti relevantti?

